

**A letter from Tanja Abbas
to the people of the past, the present and the future Barchem (The
Netherlands) 10-11-2015**

Dear people,

We think we are so clever and yet we know so little.

We think we gained so much knowledge, while at the same time we lost the knowledge and wisdom we desperately need.

We think technology is our future, but this focus is driving us away from nature.

We think we are allowed to conquer something in violence with nature, animals and human beings, but in fact we are wounding ourselves.

We think we can, for the sake of 'progress', but we confuse progress with material gain, status and ego and nobody gave us permission to do so.

We think we can control everything, but in our hearts we know we control nothing. Not even ourselves.

We think we gained so much, but in fact we lost so much. Too much to comprehend with our minds.

We think we are moving forward but in fact we are losing track.

If we don't rebalance ourselves with our environment, our community, nature and people, with humanity, we become pitiful people.

If we think we can make the difference, we have to lose everything we think and start feeling again.

We have to find the pathway of creating a better world for all of us. In this rapidly changing world, where we know that change is the only thing we are sure of, we have two options.

We continue as we do. Holding on to what we think is progress and wealth, while living in fear of losing everything and wanting more and more.

Or we are choosing to become our better selves, making a profound change in the world by reconnecting to our environment and community and living the 'simple' life of less.

This is the way of sensitivity, love and respect for humanity. This is not an act of weakness. It is a gracious and noble act. It is the path of the real champion.

It is what the world needs,
It is what I need,
It is what I did.

**Fragment (voorwoord) uit het boek
'Leven en werken in verbinding, de Barchemroute'
Tanja Abbas 2015**

"Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail." - Ralph Waldo Emerson

Er is veel wat mij verwonderd de laatste tijd. Dat is natuurlijk mooi, want vanuit verwondering ontstaan weer nieuwe ideeën en acties, zoals het schrijven van dit boek. Tegelijkertijd is het ook moeilijk. Ontwrichtend. Voor mijn werkzame leven bijvoorbeeld. Ik kan niet alles meer doen wat ik heb gedaan. Dat klopt namelijk niet meer met mijn gevoel, met mijn 'innerlijk weten'. Ik sla aangereikte banen en functies af. Bizar in een maatschappij waar veel werkeloosheid is. Het lijkt zo ondankbaar. Toch is het nodig, ik kan niet anders. Het voelt niet meer als 'mijn weg'.

Het is ook vreemd naar mijn omgeving toe. Ik ben meer met mijzelf bezig, minder met de buitenwereld, meer met mijn binnenwereld en vanuit die binnenwereld weer veel gericht met mijn buitenwereld. Ik, die altijd vol met ideeën zit, aandacht wil hebben voor anderen, anderen verder wil helpen, is druk bezig zichzelf verder te helpen. Dat is wennen voor mijzelf en mijn omgeving. Ik heb de laatste tijd vaak 'nee' gezegd, tegen mensen en projecten waar ik over het algemeen 'ja' tegen zeg. Leg dat maar eens uit. Het enige dat ik uit kan leggen is mijn verwondering en mijn inzichten. Dat alles eerst opschrijven voor ik erover ga spreken is mijn manier. Vandaar dit boek.

Wat mij de laatste tijd steeds duidelijker geworden is, is de gedachte dat we eigenlijk alles al weten. Alle kennis en wijsheid is voor handen. Als je alleen al kijkt naar het gedachtengoed van grote filosofen, schrijvers, kunstenaars, economen, politici uit het verleden, dan is dat gedachtengoed vaak ongelooflijk actueel en bij de tijd. Aan inspiratie en voorbeelden in deze tijd is ook geen gebrek, zie de hoeveelheid tedtalks, inspiratiepodia, mensen die het anders willen en ook doen. We weten zoveel en we doen er eigenlijk nog zo weinig mee in de praktijk. Het lijkt of we 'vast' zitten in een vicieuze cirkel van de ratio, er af en toe wel een beetje uitbreken, maar uiteindelijk weer in die cirkel belanden. Dat klinkt heel somber. Ook een beetje vreemd uit de mond van een energieke optimist. Ik zou het dan ook anders willen verwoorden. Namelijk als mijn verwondering. Hoe is het toch mogelijk dat er –ondanks al die voorbeelden dat het anders kan, de inspiratie, handelingsperspectieven en gevoelde urgentie- nog zo weinig voortgang wordt geboekt? En dan bedoel ik de kanteling naar een samenleving in balans.

Ik wil iets doen aan de huidige onbalans. Ik moet er iets aan doen. Ik kan later onmogelijk tegen mijn kinderen zeggen: 'We wisten het eigenlijk wel, maar we stonden erbij en we keken ernaar. We hebben het laten gebeuren'. Dat kan ik dus niet. Ik snap dat ik geduld moet hebben. Wat ik zie, ziet iemand anders wellicht niet.

Wat ik voel, kan een ander heel anders voelen. Waar ik vol energie zit en er tegenaan wil, zullen anderen misschien zuchten en steunen. Tegelijkertijd wil ik actie. Ik wil ontsluiten, versnellen, verbinden, verbreden, verdiepen omdat het kan! Als we spreken in termen van de 'Golden Circle' van Simon Sinek, dan weet ik de Why wel. Er is een wereldwijde crisis gaande. En dan bedoel ik niet de crisis zoals we die dagelijks benoemen, zoals de economische crisis, de klimaatcrisis, de humanitaire crisis. Dat zijn allemaal crisis die volgen uit de meest basale crisis waar we in zitten; de ecologische en spirituele crisis. We zijn van de aarde en van elkaar vervreemd geraakt. Op dit moment wordt ons een opening geboden om daar wat aan te doen, omdat we ons in een 'Verandering van Tijdperk' bevinden. Het is het moment van de waarheid. We kunnen wezenlijk het verschil maken. We kunnen uit die vicieuze cirkel stappen. Er staan veel mensen te popelen aan de slag te gaan, of ze zijn al lang begonnen. Voor de troepen uit. Er gebeurt al veel. Mooie dingen, goede dingen, kleine dingen die stuk voor stuk een bijdrage leveren aan een duurzame maatschappij waarin de menselijke maat weer tastbaar is. Pareltjes van initiatieven, hoe klein ook, waar je hart sneller van gaat kloppen. We doen dus ook echt wat, vanuit een goed hart, met de goede intenties, soms individueel en de laatste tijd vooral samen. We breken uit die vicieuze cirkel. De kunst is om er niet in terug te vallen.

Ik heb een sterke innerlijke overtuiging hoe we verder kunnen komen en niet terug zullen vallen. Hoe we wezenlijk verder kunnen komen. Met de inzichten, de vondsten, de mooie ontmoetingen die ik gedurende mijn hele leven en met name het afgelopen jaar (2014) heb ontvangen. Als in een stroomversnelling. Waardoor ik weer 'scherp' kan zien, intuïtief kan voelen en creatief kan handelen. Als 'verderkijker' zie ik waar we naartoe kunnen bewegen. Ook al is het wellicht nog ver weg. Als terugkijker zie ik herhalingen in de wereldgeschiedenis en de lessen en het leren wat we daar uit kunnen halen. Als verbinder met de voeten vast op de aarde en het hoofd in de wolken kan ik het verderkijken en terugkijken verbinden in dit moment. Ik weet wat er nog aan schort en ik weet hoe we het aan kunnen pakken. De aanpak (het hoe) ligt voor het oprapen. Ik heb het gevonden doordat er voor mij een spoor is achtergelaten. Gewoon, om de hoek van mijn huis. Een smal, vergeten pad, overwoekerd met oude takken, bomen en mos, maar oh zo mooi. Dit spoor heb ik eerst zelf verder verkend, zowel in mijn binnen als buitenwereld. Nu wil ik het graag delen, verder bewandelen en verdiepen. Ik hoop met mij vele anderen, zodat we er een diep pad van kunnen maken dat zichtbaar is en uitnodigend voor iedereen die het wil verkennen.

Ik kan niet wachten om op weg te gaan, want vanuit het mijzelf verder helpen, wil ik ook onze samenleving verder helpen. Dit boek is de start. Het is een eerlijk boek. Het verhaalt over mijn persoonlijk ontdekkingsreis in relatie tot een kronkelig pad van toekomst en verleden met af en toe –voor de lezer- doodlopende of interessante zijpaadjes. Om perspectief te bieden. Om vanuit het met elkaar zijn met elkaar te gaan handelen. Vanuit Zijn naar Doen. Als een. In het hier en nu. Ik ben al op weg en dit boek, mijn verhaal, is mijn roadmap en inspiratiebron.

